

ЗЛАТИБОРСКЕ ВЕСТИ

ИНФОРМАТИВНИ БИЛТЕН ОПШТИНЕ ЧАЈЕТИНА ■ број 22 ■ јануар 2017. године ■ БЕСПЛАТАН ПРИМЕРАК

ТЕМА БРОЈА

ДАНИ ПРЕПУНОГ ЗЛАТИБОРА

Рекордни број гостију
је плод рада и односа
општине Чајетина

Стране 2 до 12

На „Пршутујади“
уз наше и инострани
сушени производи

Страна 13

У одржавању путева
одолевају и снежним
наносима

Стране 14 и 15

Горан Стојановић Мрси
добитник „Златне кациге“

Страна 28

Рекордни број гостију је плод рада и односа општине Чајетина

”

Милан Стаматовић каже да се до резултата у туризму стигло осмишљеним и систематичним радом, храброшћу, стрпљењем, те да се на оствареном неће стати, јер су туристичке могућности Златибора и целе општине неисцрпан извор развојних шанси, стални изазов за онога ко хоће амбициозно и домаћински да управља овим ресурсима

Препун Златибор током новогодишњих празника, одлична посета ових зимских дана и рекордна посећеност у последње две године значи вредан успех, пун буџет, остварен сан планера и реализатора овдашњег туристичког развоја. Поносно је, нема сумње, руководство општине Чајетина, од чијих је вишегодишњих потеза у стварању предуслова и повољног амбијента пресудно зависио овај искорак Златибора, лидера српског туризма.

Председник општине Чајетина Милан Стаматовић потврђује за «Златиборске вести» да је задовољан постигнутим резултатима у туризму, до којих се стигло захваљујући добрим темељима које је ова власт надоградила осмишљеним и систематичним радом, храброшћу, стрпљењем. При томе напомиње да се на оствареном неће ста-

ти, јер су туристичке могућности Златибора и целе општине неисцрпан извор развојних шанси, стални изазов за онога ко хоће амбициозно и домаћински да управља овим ресурсима.

Да се ради плански и студиозно

“Како бисмо направили повољан амбијент и унапредили туристичко место и инфраструктуру, потребно је да се ради плански и студиозно. Ми смо на темељима наших претходника, у вези развоја Златибора као туристичког места прве категорије, настојали да продужимо и допунимо оно што су они започели”, каже Стаматовић и наставља:

„Значајне искорак смо направили у унапређењу планске документације, уређењу инфраструктуре и стварању повољног амбијента како би инвеститори мог-

Милан Стаматовић

ли да улажу. Позитивним одлукама у вези са накнадом за уређење грађевинског земљишта, пореским накнадама које су у надлежности локалне самоуправе успели смо да створимо јасне и препознатљиве параметре који су доступни свим инвеститорима и нашим грађанима. Једна смо од ретких општина која има услужни центар и која је у правом смислу сервис грађана, а надалеко смо познати по ажурности када је реч о издавању потребне документације странкама”.

Златибор и Чајетина примери успеха

По речима председника општине, мало недостаје да се унапреди електронска управа чиме би се омогућило да инвеститори са стране буду упознати са свим општинским одлукама и оним што им се овде може понудити, као и са обавезама које их чекају ако би одлучили да инвестирају код нас.

„Све поменуто плод је дугогодишњег рада и труда, поштеног односа према ин-

веститорима, нашим грађанима, према буџетским средствима и све то је препознато и дало резултате на дугорочном плану. Овај број гостију само је плод рада и односа који је заступљен у општини Чајетина”, оцењује Милан Стаматовић и образлаже:

“Средства која се слију у буџет, било од боравишне таксе или од инвеститора који су плаћали накнаду за уређење грађевинског земљишта, као и друге таксе које се плаћају локалној самоуправи настојали смо да вратимо управо тамо где су

и убрана. То су у овом случају крајњи корисници. Сви инвеститори знају да су за плаћену накнаду за уређење грађевинског земљишта добили уређено земљиште, инфраструктуру и реконструисане саобраћајнице, електромережу, водоводне и канализационе мреже... Препознали су нашу добру намеру и заједно са нама су градили и развијали Златибор. Са друге стране, бројним гостима и туристима који су долазили на ову планину морали смо да омогућимо добар провод, као и пријатан амбијент како би им вре-

ме проведено на Златибору било садржајно”.

Као илустрацију коректног односа према госту, председник истиче да туристи за боравишну таксу коју су платили могу очекивати да имају културне, забавне, едукативне и друге садржаје.

“Не жалимо да уложимо и у развој спорта, организацију културних дешавања и манифестација на територији целе општине. Једнодневни излети у сеоске месне заједнице, који се као допунски садржаји редовно организују, значајно су допринели да гости упознају цео наш крај, природне лепоте, уређене стазе и купалишта, нове просторе, наше културно-историјске вредности. Само квалитетна туристичка понуда, стална улагања у нове садржаје, редовна промоција и коректан однос према инвеститорима и туристима доносе натпросечну посету и обарају рекорде. Тиме су Златибор и општина Чајетина постали примери успеха на нивоу Србије», закључује Милан Стаматовић. **M. J.**

Круна промишљене политике у туризму

Слика препуног Златибора током новогодишњих празника, када се овде одмарало преко 25.000 гостију, учинила је поносним сваког становника наше општине. Препун Краљев трг у време три врхунска концерта у три вечери – наступи Хариса Џиновића, «Рибље чорбе» и Жељка Јоксимовића – одлично попуњени златиборски хотели као и приватни смештај, највећи број продајних ски-карата на скијалишту «Торник»... Све то потврђује да статус лидера српског туризма Златибор оправдано носи.

И зимска сезона, упркос низу дешавања која не иду у прилог туристичкој посети, овде је добро кренула. По десетак хиљада гостију, домаћих и страних, било је у готово сваком јануарском дану на стазама и шеталиштима Златибора.

Повећање броја туриста и ноћења

Снега је имало довољно, стазе за скијаше и бордере су одлично припремљене, жичаре и ски-школе су неуморно радиле. Али епидемија грипа у Србији, жестоке хладноће, као и померен термин распуста за ђаке делом су утицали на посету. Ипак, туристи су у великом броју остали верни Златибору, посебно они из Републике Српске и Црне Горе где је школски распуст био у јануару. Једном речју, успешан туристички почетак године.

Ако подсетимо да су прет-

”

Арсен Ђурић: Више од деценије ово општинско руководство озбиљно и одговорно ствара амбијент за раст туристичке посете на Златибору много улажући у инфраструктуру, а представници туризма неуморно промовишу понуду планине по Србији и свету

ходне две биле рекордне, питамо Арсена Ђурића, заменика председника општине Чајетина и дугогодишњег челника златиборског туризма, у чему је тајна овако добре и стабилне заинтересованости гостију за нашу планину.

„Ови садашњи изузетни туристички резултати нису постигнути случајно. Они су плод нашег дугогодишњег стрпљивог рада, припрема и напора, новог приступа промотивним активностима, прилагођавања савременим приликама у овој делатности и захтевима модерног госта. Рекао бих да су ови рекорди које смо, ако се сећате, ранијих година храбро предвиђали, круна промишљене политике општине Чајетина и Туристичке организације Златибор у области туризма», каже за «Златиборске вести» Арсен Ђурић.

Ту своју оцену он овако аргументује: више од деценије ово општинско руководство озбиљно и одговорно ствара амбијент за раст туристичке посете на Златибору много улажући у инфраструктуру, а представници туризма свуда по Србији и свету неуморно промовишу понуду планине. Резултат је изузетно повећање броја туриста и ноћења од око 80 одсто у последњих 10 година, све већи број странаца из све више земаља, као и невероватно интересовање инвеститора и градитеља да на Златибору подижу своје објекте чиме се пресудно доприни-

си квалитетнијој понуди и бољем смештају.

„Радили смо све ово на дуге стазе, корак по корак, ништа не препуштајући случају. Улагањима из општинског буџета у модерну инфраструктуру туристичког центра створили смо најважније услове за напредовање. Отворили смо простор за улагаче и оне који хоће да граде, с обзиром да је ранијих деценија Златибор

нули да граде нове или модернизираније постојеће туристичке објекте. Златибор се тако сасвим променио, постао један од најуређенијих центара у региону, а ми смо онда осмислили успешну промотивну стратегију. Ваљало је све уређенију планину представити из новог савременог угла, стићи на многе важне сајмове по земљи и иностранству, свуда бити садржајан и занимљив

нису имали ни наши највећи градови, само су део тих настојања», напомиње Ђурић.

Добро се зна вредност Златибора

Сада је, додаје он, пред општинским руководством и туристичким посленицима циљ да се још снажније настави овај успех у туризму Златибора. Дobar глас о овој планини, као одличном месту за одмор с повољним ценама, шири се земљама Европе из уста оних који су овде већ боравили. Домаћи гост добро зна вредности Златибора, а с градњом бољих путева која је кренула и оживљавањем аеродрома Поникве које је извесно, планина постаје још ближе и доступнија.

„На путу ка предстојећем новом туристичком развоју ми реализујемо и вредне подухвате. Најзначајнији од таквих свакако је гондола од Златибора преко Торника, која треба значајно да унапреди и понуду и посету. Низом послова у које улазимо центар планине добиће нови лик: ствара се атрактивна Трговачка улица, враћа прави изглед Тржном центру, измешта аутобуска станица, завршава градња хотела «Торник» са пет звездица, заживљавају савремени забавни паркови и многи други садржаји. Опет корак по корак, с пуно улагања, озбиљности и самопоуздања, стварамо услове за нове златиборске туристичке рекорде», најављује Арсен Ђурић.

M. J.

”
Сада је пред општинским
руководством и туристичким
посленицима циљ да се још снажније
настави овај успех у туризму
Златибора. Дobar глас о овој планини,
као одличном месту за одмор
с повољним ценама,
шири се земљама Европе

углавном био окренут скромнијој понуди, некој врсти синдикалног туризма, што је ваљало мењати и новом времену прилагодити. Упростили смо процедуре, створили могућност да се у општинској управи брже и лакше дође до дозвола за градњу, понудили прилику инвеститорима. Они су се одлично одазвали и кре-

у представљању како би што више гостију заинтересовали и привукли. Упоредо, настојали смо да наши културно-уметнички програми и манифестације, које смо овде за туристе редовно припремали, постану све богатији и атрактивнији. Ова три врхунска новогодишња концерта на Краљевом тргу, какве

Стопостотна попуњеност златиборских хотела

Јануарска навала гостију на Златибор донела је много посла и добре приходе хотелијерима. Посебно први део овог месеца, празнични, када су сви објекти припремили садржајну понуду, организовали разноврсне програ-

ме и стопостотно попунили своје капацитете. Тако је било и у «Мони», «Палисаду», «Олимпу», «Чиготи» и осталим, а добра зимска посета настављена је и у другој половини јануара. Снега је имало довољно, скијалишта су радила

пуном паром, а гости су после снежних уживања наставили да уживају у велес центрима, у ресторанима за богатим трпезама и осталим топлим просторима модерно уређених златиборских хотела. Ево како је било у неким од њих:

„Палисад“

Током новогодишњих и божићних празника попуњеност хотела „Палисад“ била је одлична. Од 31. децембра до 3. јануара попуњеност је износила 100 одсто, док је од 4. до 9. јануара било око 90 одсто узетих капацитета. За госте је током празничних дана осмишљен богат и разноврстан програм, тако да је у новогодишњој ноћи наступила

Ана Кокић, а за репризу 1. јануара Адил. У холу хотела је свако вече организован музички програм

За Бадње вече, већ традиционално, у Камин сали је паљен бадњак и одржана представа за децу, док је за Божићно јутро организован заједнички доручак, ломљење чеснице и молитва у ресторану хотела. Истог дана одржано је и забавно такмичење у прављењу најлепшег Снешка Белића. Овај хотел је за најмлађе, по-

ред свакодневног анимацијског програма, организовао школе скијања, енглеског језика и сликања. За предстојећи ђачки распуст надлежни хотела „Палисад“ постараће се да наставе у сличном маниру.

Што се тиче фебруарских аранжмана за госте, овај хотел нуди два пакета: «Породична идила» (4+1) до 12. фебруара у коме поклањају пето ноћење и промо пакет «Сретење» са 10 одсто попушта од 12.

до 19. фебруара. У сртењском пакету нуде и поклон вечеру за двоје у ресторану «Златни бор» поводом Дана љубави. Деца до седам година бораве гратис, организује се и бесплатна школица скијања за малишане до 11 година, као и бесплатан анимацијски програм и едукативне школе уметности и енглеског за децу. Нуде попусте на услуге „Relax&Beauty“ центра и гратис термин «Sauna&Jacuzzi».

Студентско одмаралиште

Студентско одмаралиште „Ратко Митровић“ на Златибору може се и ове зимске сезоне похвалити изузетном попуњеношћу капацитета (преко 90 одсто), чиме је својом изванредном услугом оправдало дугогодишње поверење својих гостију. Овај модерно уређени објект био је домаћин како студентима тако и многим породицама које су искористиле зимски распуст да уживају у садржајима и лепотама Златибора. У наредном периоду очекује се такође максимална попуњеност капацитета, уз најаву великог броја студентских семинара, а такође и индивидуалних долазака гостију на зимски одмор.

„Чигота”

Максимално су за празничне дане били попуњени и капацитети СБ „Чигота”. Током осталих дана јануара попуњеност је око 80 одсто. Гостима је на Бадњи дан уприличено уношење бадњака уз говор о хришћанству монаха Ромила Кнежевића Хиландарског. Што се тиче зимске понуде, посетиоцима су овде на рас-

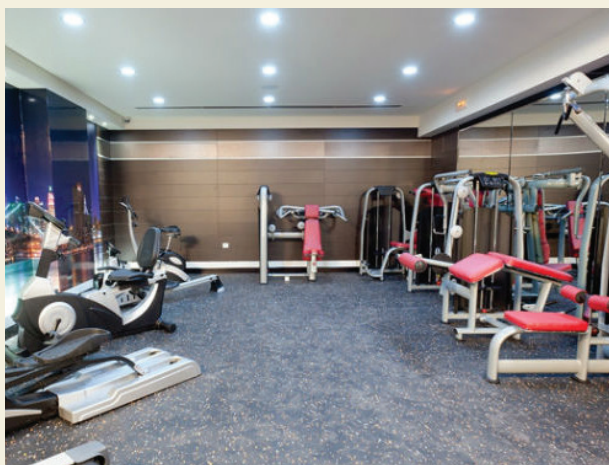
полагању услуге велнес и фитнес центра и теретане, а организовани су и бројни културно - уметнички садржаји: изложбе слика истакнутих уметника (Марине Милев, Милоша Лишанина Пифкија, изложба Ликовне колоније „Требиње 2016”), књижевне вечери (Зорица Томић, Мирјана Бобић-Мојсиловић, проф. др Слободан Антонић), радионица за децу Слађане Илић, драмске вечери Петра Божовића и Ми-

лана Цација Михаиловића, као и концерт Марије Брајковић.

За време зимског ђачког распуста такође се очекује максимална попуњеност с обзиром на чињеницу да временске прилике погодују боравку, а „Чигота” својом понудом омогућава богат и садржајан боравак. Крајем јануара овде стиже група од око педесеторо деце која су на „Чиготица” програму у трајању од 21 дан.

„Идила”

По речима Ане Нешевић, менаџера хотела „Идила», овај објекат је у периоду од 26. децембра до 7. јануара остварио 100 одсто попуњености капацитета. Највећи проценат гостију чинили су туристи из Црне Горе, као и српска дијаспора. Она посебно истиче да је таква попуњеност смештаја остварена и поред чињенице да су, за тај празнични период, цене у овом хотелу биле знатно више од стандардних. „Све у свему, задовољни смо, за нас је уобичајено да тако послујемо у том периоду године”, каже Ана.

Власници локала задовољни посетом и послом

„Много мојих пријатеља и другара ме питају: „Шта урадите од Златибора?“. Онда их ја питам зашто долазе, а они одговоре јер им је лепо. Сви они долазе тамо где се нешто дешава, нико неће да иде на Дивчибаре и Тару. Златибор је почео да живи“, каже власник „Вендома“ Раде Филиповић

Велики број гостију посетио је Златибор током новогодишњих празника и донео доста посла за златиборске кафиће. Представници традиционално популарних локала из центра Златибора задовољни су зимском сезоном и кажу да су спремни за период распуста, а нешто више цене очигледно нису препрека за посетиоце Златибора.

Кафе клуб «Вендом» имао је карактеристичну понуду, а власник једног од најпознатијих златиборских кафића Раде Филиповић задовољан је обимом посла током новогодишње сезоне.

„Нова година је била као и свака до сада, можда је ове било нешто јаче што се тиче посете на тргу. Ове године се погодило да је дочек био у суботу, то за угоститеље на Златибору не ваља. Харис Џиновић је певао на тргу и мислим да је то ОК, али моје мишљење је да би можда требало довести неког другог. Ја се не

Дејан Александрић „Адађо“:

„Задовољни смо, чини ми се да је сезона била боља од прошлогодишње. Што се тиче Нове године увек је исто, а рекао бих да је и у првим данима јануара било више посла. Снег је добро утицао, као и распуст, јер је код Босанаца и Црногораца распут трајао до 21. јануара. Што се тиче нашег програма, 31. и 1. госте је забављао ди-џеј Владисав Бурлић, а дневне журке нисмо имали, ти облици провода код нас никад нису били заступљени. Држимо се нашег стила и стандардне понуде која одговара захтевима гостију.»

Радојица Љубојевић „Монт“:

„Задовољни смо зимском сезоном, посета је била добра. Као и прошле године имали смо уживо музику 30. и 31. децембра, 1. и 2. јануара, а за дочек Нове године су наступали Сандра Решић и Мирослав Илић, али не онај из Мрчајеваца. И ове сезоне смо имали дневне журке, које су нам боље прошле од наше стандардне дневне понуде са храном. Спремни смо за наставак зимског распуста, али не припремамо посебну понуду. Надам се да ће бити гостију, овакав систем распуста је добар за нас, али све зависи од снега, јер се на Златибор највише долази због скијања.”

бојим тога да ће одвући људе, код нас долазе исти гости сваке године, само се придодају неки нови.“

У овом златиборском локалу 28. децембра је наступао Ацо Пејовић, 29. Александра Пријовић, 3. јануара Пеђа Меденица, 13. јануара Александра Младеновић.

„Са Ацом Пејовићем смо направили традицију да сваке године пева 28. децембра, и после тога смо довели Александру Пријовић. Са та два гостовања смо хтели да продужимо дане веће посете, да привучемо људе раније на Златибор и после три године таквих концерата се показало да смо успели са тим. Трећег јануара је певао Пеђа Меденица, од 2006. године и наступа Секе Алексић у «Вендому» није била већа гужва. Убацили смо барске столове на терасу да бисмо испоштовали све заинтересоване, а тражило се још места. По мени и судећи по утисцима људи који годинама код нас долазе, направили смо добра гостовања. Дневне журке су протекле као и сваке године, ми смо први почели то да радимо. Направили смо програм са нашим бендом и Коцетом и Арсом.“

Филиповић истиче да је посета на Златибору била добра и позитивно оцењује промене које се дешавају.

„Мислим да је на Златибору било једно 35.000 људи који се слију у пет дана. Златибор је почео да живи, прелази у један град. Много мојих пријатеља и другара који ме дуго знају ме питају: „Шта урадите од Злати-

бора?“. Онда их ја питам зашто долазе, а они одговоре јер им је лепо. Сви они долазе тамо где се нешто дешава, нико неће да иде на Дивчибаре и Тару. То је уједно боље за све људе који се баве неким послом, више људи има,

продавнице боље раде. Ја сам у «Вендом» ушао 2002. године, до тада сам радио у «Српском беку» код Ђорића, конобарисао и држао «Двојку» годину дана. У односу на тадашње време сада Златибор боље живи“, каже власник «Вендома» и додаје:

„Што се тиче захтева гостију, код мене дуго година ради иста екипа, имам 30 радника и нема проблема, па су наши стални гости задовољни. Ипак, мислим да ћемо за две, три године да се сусретнемо са великим проблемом, јер на Златибору имамо проблем са радном снагом. Не знам шта се дешава са момцима који иду у угоститељску школу, где одлазе, шта раде.“

У наредном периоду очекује се доста од фебруара, а планирају се и радови на реновирању објекта уколико се добију дозволе за рад.

„Имаћемо два добра гостовања у фебруару, нећу још откривати о коме се ради, као и наш стандардни програм. Чекам дозволу за проширење да ово реновирам и средим. Спремљен је пројекат и чекамо папире како бисмо реализовали идеју да улепшамо објекат. Ове године нам је 15 година рада и надам се да ће се тим реновирањем јубилеј обележити“, најављује Раде Филиповић.

М. Јевремовић

Бошко Принчевац „Авантура“:

„Посета је током празника била добра, али је касније дошло до пада. За дочек Нове године свирао је «Дернек бенд», а поред вечерњих журки са акустиком имали смо и дневне са ди-џејом. Могло је да буде и посећеније, али смо нови и доста људи није знало за нас, с тим што смо задовољни колико је људи прошло кроз локал. Везани смо за Авантура парк и школу скијања, па углавном доста родитеља долази код нас док су им деца на ски стази. Што се тиче наставак распуста, суботом увече ћемо имати живу свирку, наступаће оркестар «Даире» и још дневних дешавања за Срећење.»

Харис Џиновић

Незаборавно на Краљевом тргу уз Хариса, „Чорбу” и Жељка

Спектакуларни новогодишњи концерти, које су организовали општина Чајетина и ТО Златибор, постали вредна златиборска традиција

Овакве новогодишње концерте за незаборав, организоване на преласку из старе у Нову годину на најпосећенијој туристичкој планини Србије, ни неки наши велики градови нису могли да приуште. Слободно се може рећи да су та дешавања на Краљевом тргу већ традиција када је у питању спој Златибора, најбољих певача и љубитеља ове планине.

За новогодишњи дочек био је препун Краљев трг, где се окупило око 25.000 људи. Госте је овде забављао Харис Џиновић, а концерт је започео пес-

Ана Кокић

мом „Остарићу“. Моћан глас и изузетан репертоар овог певача без проблема су загрејали публику која је играла и певала заједно са њим. Харисови хитови („Дајте вина хоћу лом“, „Како ми недостајеш“, „Познаћеш ме“, „Париске капије“, „Муштулук“, „Одлазиш од мене“, „Лаже мјесец“, „И тебе сам сит кафано“...) и сјајна атмосфера до самог краја концерта. Публика је с њим певала пуних 90 минута. Тачно у поноћ, на бину су традиционално изашли трубачи, оркестар Марка Глигоријевића, а у исто време планину је обасјао феноменалан ватро-

мет. Цео тај догађај је имао и свој увод: пре овог концерта за најмлађе је одиграна представа „Овца Роза у возу се вози“, након које је Деда Мраз поделио деци слаткише.

Прве вечери у Новој 2017. години атрактиван концертни програм је настављен врхунским рок дешавањем. Пред посетиоце Златибора изашла је популарна «Рибља чорба». Култни рок састав Боре Ђорђевића ускоро обележава 40 година постојања и успешног стваралаштва, а на Краљевом тргу уприличио је величанствену журку концертом који ће се дуго памтити. Плато златиборског трга био је препун, а публика је у прохладној ноћи уживала уз непревазиђене и увек актуелне хитове и стихове са многобројних албума ове

Тачно у поноћ планину је обасјао феноменални ватромет

рок групе. У поноћ, као допуна и овом концерту, уприличен је велики ватромет. Још једном се, ево, испоставило да је организаторима ових врхунских музичких догађаја, општини Чајетина и Туристичкој организацији Златибор, пошло за руком да на прави начин од-

говоре потребама и захтевима хиљада посетилаца планине.

И трећа новогодишња журка на Краљевом тргу, 2. јануара увече, протекла је у знаку добре музике. Златиборци и њихови гости уживали су у хитовима сјајног Жељка Јоксимовића и његовог бенда. Зимско злати-

борско вече и весела атмосфера на концерту допринели су да се новогодишња прослава продужи и треће вечери заредом, на задовољство многобројних гостију из Србије и иностранства.

А 13. јануара традиционално и свечано обележена је Православна Нова година. На златиборском Краљевом тргу за госте планине и мештане, у снежном амбијенту, на дочеку Православне Нове године организован је концерт Ане Кокић. Публика је уживала уз музичке хитове популарне певачице, док се Ана заиста потрудила да одржи забавну атмосферу до касно у ноћ. Православна Нова година свечано је дочекана и у златиборском селу Јабланица, већ 11. пут заредом у прелепом амбијенту столетних борова испред цркве брвнаре. **Д. Росић**

Дочек Православне Нове године у Јабланицама

Нова година по јулијанском календару дочекана је у златиборском селу Јабланица уз народну песму и трубаче. Свечаност је почела молитвом у цркви брвнари која је посвећена Пресветој Богородици, а затим су упаљени остаци бадњака.

Малишани су све време нестрпљиво чекали долазак Божић Бате, који је овог пута дошао пешице, носећи џак са поклонима. Божић Бата је све поздравио речима: „Мир бојжи, Христос се роди. Децо драга приђите ближе, Божић Бата опет стиже, да поклоне дели свима колико вас овде има...“

Своје рецитаторско умеће су показали малишани не само из Јабланице већ и из других места. Деца су Божић Бати рецитовала песмице о Божићу, зими и Деда Мразу. Највећи аплауз добили су најмлађи рецитатори који су

се представили песмицом „Пада киша на травицу“.

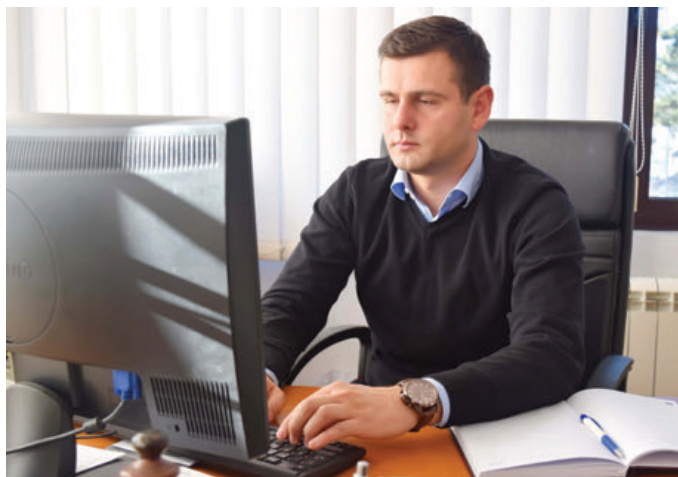
Уз кувано вино, врућу ракију, ловачки гулаш и кисели купус славио се долазак Нове године. Публику су забављали трубачки оркестар

Милована Милашевића и Божа Милутиновића, стихове Михајла Ђуповића је казивао Жарко Божанић, а песмом из вика су се представили „момци“ из певачке дружине Торник. На крају сви су уживали у ватромету. **С. А.**

Акција Министарства трговине, туризма и телекомуникација у додели ваучера и субвенција издаваоцима за развој и подстицај домаћег туризма наставља се и у 2017. години. Прошле године министарство је издало око 46.000 ваучера, од чега је преко 30 одсто реализовано на Златибору. Ове године грађанима Србије ће на располагању бити чак 60.000 ваучера, намењених за летовање и зимовање у домаћим туристичким центрима.

По речима Владимира Живановића

Владимир Живановић

ставио и додатне туристичке садржаје.

Посебну пажњу представници Туристичке организације Златибор посветили су склапању договора са агенцијама и кампинг клубовима у циљу организовањих посета кампу на Златибору. Заказане су промотивне посете за представнике агенција, клубова и кампинг асоцијација. Постигнут је прелиминарни договор са немачком агенцијом "Reisen Berlin" о прављењу балканске туре за кампере. Одржани су састанци са кампинг асоцијацијама које по-

Трећина свих ваучера реализује се на Златибору

На Сајму туризма у Штутгарту ТО Златибор договорила са немачком агенцијом „Reisen Berlin“ балканску туру за кампере, рекао нам је Владимир Живановић

новића, директора Туристичке организације Златибор, ова мера Министарства туризма показала се као веома добра, јер је велики број издавалаца био стимулисан не само за рад, већ и за унапређење својих услуга и категоризацију својих туристичких домаћинстава.

За новогодишње празнике попуњеност преко 95 одсто

„У 2016. години министарство је издало око 46.000 ваучера, од чега је преко 30 одсто искористишено баш овде на Златибору. То нам је свакако повећало приходе од боравишне таксе. Највећи број туриста користио је смештај у приватним туристичким апартманима и кућама, а то значи да се више од 20 објекта регистровало код ресурсног министарства и искористило могућност ваучера. Посебно нас радује чињеница да се осам од десет хотела пријавило за овај програм“, каже Живановић. У овој години министарство ће издати више од 60.000 ваучера, а туристички радници на Златибору се надају да ће све већи број српских туриста изабрати ову планину за жељену дестинацију. Иначе, подаци гово-

ре да је на Златибору попуњеност капацитета за новогодишње празнике била преко 95 одсто, а тренутно овде свакодневно борави више од 10.000 туриста. Већи број гостију очекује се већ од 1. фебруара.

„Очекујемо већи прилив домаћих туриста почетком фебруара када почиње зимски школски распуст, а то је и разлог што се „Пршутјада“ у Мачкату ове године одржава од 10. до 12. фебруара“, истиче директор ТО Златибор, додајући да се у овој организацији већ припремају за нове маркетиншке наступе и презентације. Крајем фебруара је Сајам туризма у Београду где ће бити

представљена комплетна понуда Златибора, а након тога следе сајмови у Берлину и Москви.

Туристичка организација Златибор учествовала је на Сајму туризма и одмора у Штутгарту "СМТ Messe Stuttgart", који је одржан у периоду од 14. до 22. јануара. На овом сајму представило се преко 2.000 излагача, а ТОЗ је промовисала укупну туристичку понуду Златибора. Као и претходних година, овај сајам карактерисала је богата понуда дестинација за кампинг туризам, бициклизам, караванске путеве и остале видове активног туризма, тако да је Златибор поред своје материјалне базе пред-

сећују наш камп већ неколико година. Прецизирани су услови сарадње за наредни период. Најављене су посете десетак организационих група за 2017 годину.

Сарадња са Немцима и Холанђанима

Представници немачког ADAC-а ставили су златиборски камп на њихов сајт и брошуру са најављеном посетом кампу ради додељивања категорије по њиховим критеријумима. Такође, са холандском асоцијацијом ACSI, која је већ најавила посету две организоване групе за мај, договорена је промоција кампа на њиховом сајту и у брошури.

Упоредо са сајмовима, биће побољшана презентација путем друштвених мрежа и интернет портала, као и по градовима у нашој и земљама у окружењу. Наставиће се промоција кампа на више сајтова и брошура у Европи. Посете штандовима Хрватске и Словеније послужиле су за размену искустава у управљању и организацији кампова. Планирана је и посета представника ТОЗ појединим камповима у региону ради размене искустава.

Нада Џелебић

Поред сајмова, биће побољшана и презентација путем друштвених мрежа и интернет портала

На „Пршутујади“ уз наше и инострани сушени производи

Сајам у Мачкату одржава се од 10. до 12. фебруара, а уз 16 наших домаћина представљају се и произвођачи из Црне Горе, Словеније и Хрватске

Популарна «Пршутујада» у Мачкату је пред нама, ове године се одржава од 10. до 12. фебруара. То је 17. Сајам сувомеснатих производа нашег краја. Од 2000. године, када је одржан први овакав сајам у Мачкату, време одржавања увек се везивало за зимски школски распуст, како би ову манифестацију посетио што већи број туриста. Тако је и сада, с померањем почетка распуста померен је и термин «Пршутујаде» са јануара на фебруар.

Ове године 16 произвођача из Мачката, Криве Реке и Качера представиће овде своје производе сушене на традиционалан начин. Свечано отварање «Пршутујаде» је у петак 10. фебруара, са почетком у 11 часова на школском игралишту у Мачкату. На овогодишњем сајму појавиће се и гости излагачи из бивших југословенских република, са својим традиционалним производима.

„Имаћемо излагаче из Црне Горе, Словеније, из Тињана из Хрватске, а појавиће се и произвођачи из Специјалног резервата природе Засавица, који ће представити своју производњу. Биће ту неких производа који су слични нашим, а опет не исти онима на које смо ми навикли, карактеристични за њихово поднебље. Свакако, то ће бити додатна атракција и за посетиоце, али и за саме наше излагаче. Они ће имати прилику да се упознају са својим колегама који се на другачији начин баве овом производњом“, каже Владимир Бојовић, директор «Златиборског еко агара».

У културно-уметничком програму учествоваће ученици ОШ „Миливоје Боровић“ из Мачката и трубачки оркестар. Другог дана сајма наступиће изворне певачке групе, док ће у недељу 12. фебруара бити извлачење добитника наградне игре. Током популарне „Пршутујаде“, поред проглашења најквалитетнијих су-

вомеснатих производа из нашег краја, биће организована предавања о развоју села и побољшању пољопривредне производње. Најбољи проглашени произвођач имаће прилику да отпутује на Сајам хране који се у априлу одржава у Штутгарту.

И овог пута као претходних година за посетиоце су предвиђени сајамски попусти и вредне награде (цак пршуте, квадрат сланине, кобасица на метар). Организатори су општина Чајетина, „Златиборски еко-аграр“, Туристичка организација Зла-

тибор, Спортски центар Чајетина и «Југоинспект» Београд, а организацију овогодишње регионалне манифестације «Пршутујада 2017» ће подржати Стална радна група за регионални рурални развој (SWG) у Југоисточној Европи у оквиру пројекта «Подршка регионалној сарадњи и избалансираном територијалном развоју земаља Западног Балкана у процесу приближавања европским интеграцијама» уз финансијску помоћ Европске Уније.

Подсетимо, од 2000. године, када је одржан први Сајам сувомеснатих производа у Мачкату, константно је учествовало од 15 до 20 произвођача, а сваке године сајам посећује у просеку више од 5.000 људи. Уз веома добру организацију, квалитетне су-

вомеснате производе, богат културно-уметнички програм, мачкатска «Пршутујада» нашла се на мапи туристичких манифестација као једна од најпосећенијих.

Године 2011. производе је оцењивала публика, па су тако за најбоље произвођаче проглашени Милија Брковић који је освојио прво место, на другом се нашао Драган Р. Стојановић, а треће место припало је Драгољубу Шопаловићу. Наредне године установљено је пет победничких категорија. Најбољу говеђу пршуту и сланину имао је Радомир Шопаловић, најбоља свињску пршуту и кобасица биле су произвођача Милије Брковића,

док је најбољу стељу произвео

Петар Шопаловић. Најбоља говеђа пршута у 2013. години била је произвођача Душана К. Стојановића, најбоља свињска пршута Ружице Стојановић, награду за најбољу ужичку сланину понео је Владан Стојановић, најбоља овчја пршута била је од произвођача Александра Радојичића, а победничка кобасица од Драгољуба Стојановића. Награду за најбољу говеђу

пршуту 2014. понео је Никола Брковић, за најбољу свињску и овчију пршуту и кобасицу Душан К. Стојановић, за најбољу ужичку сланину Драгољуб Стојановић, а најбољу стељу имао је Александар Радојичић. Године 2015. Раде Шопаловић освојио је награду за најбољу говеђу и свињску пршуту, најбоља ужичка сланина и овчија пршута биле су од произвођача Милије Брковића, док је Ружица Стојановић однела награду за најбољу кобасицу и стељу. Прошле године награда за најбољу говеђу пршуту припала је Миливоју Танасковићу, за најбољу свињску пршуту Драгољубу Шопаловићу, најбољу ужичку сланину имао је Владан Стојановић, најбоља је била кобасица Душана К. Стојановића, док је награда за најбољу стељу додељена Милији Брковићу.

Нада Целебић

У одржавању путева одолевају и снежним наносима

Саобраћај се одвија без застоја на свим путним правцима чије је одржавање у надлежности општине Чајетина. – С крамерима, тракторима дуплацима и раоницима у бој против снега

Ове зиме, која обилује снежним падавинама и јаким мразевима, сви путеви којим управља општина Чајетина уредно су очишћени и проходни тако да се саобраћај одвија без застоја. Путни правци који су под сталном проходношћу, а одржавају их ЈКП „Златибор“ и ЈКП „Водовод“, редовно се подасипају ризлом и сољу. Очишћени су и сви остали путеви на којима се обезбеђује повремени проходност, где је постављена саобраћајна сигнализација која упозорава на обавезно коришћење прописане зимске опреме.

Највећи проблем, како истиче саобраћајни инспектор ОУП Чајетина Горан Секулић, правио је јак ветар који је на појединим местима стварао снежне наносе, што није изнемадало извођаче радова, тако да су се успешно изборили са тим проблемом.

„Морам да похвалим све извођаче, и јавна предузећа и приватнике који су опремљени добром механизацијом: крамерима, тракторима дуплацима и раоницима све путеве држали у сталној проходности тако да са наносима нисмо ни имали проблема. Захваљујући томе, мештани су могли несметано да користе све путеве, наравно уз коришћење зимске опреме која је на путевима са

повременом проходношћу и обавезна“, додаје Секулић.

Он је задовољан сарадњом са Републичком дирекцијом за путеве која је уредно вршила чишћење и подасипање магистралног пута, тако да до сада није било проблема у функционисању саобраћаја на локалној мрежи.

„За време празника када смо имали повећан обим са-

обраћаја нисмо имали проблема, што је за похвалу. Мислим да се није догодила ниједна саобраћајна незгода у време новогодишњих празника. То је сигурни показатељ да је посао добро одрађен, што са наше стране, што од колега из Републичке дирекције за путеве“.

Осим јавних предузећа и приватника који су ангажовани на одржавању локалне мреже, општина Чајетина је као и сваке године расписала јавну набавку за чишћење заселачких путева. На критичним локацијама у помоћ су притекли извођачи који су ангажовани на интервентном одржавању. Секулић је возачима упутио апел да буду пажљиви на путу, да брзину кретања возила прилагоде условима и стању коловоза, која не треба да прелази од 40 до 50 км на час, као и да поштују обавезу коришћења зимске опреме. **Д. Росић**

Огроман труд зимске службе КЈП „Златибор“ да путеви буду проходни

Улице на подручје општине Чајетина редовно се чисте и главне саобраћајнице су проходне, док ветар који ствара снежне наносе прави проблеме на путевима ка селима у вишим пределима, те је ту саобраћај отежан, каже директор КЈП „Златибор“ Срђан Пантовић. Најкритичније релације биле су на Рудинама, Алином Потоку, Стублу и Шљивовици.

Снажан ветар донео је много невоља путарима. Снежни наноси на моменте блокирају саобраћај ка појединим златиборским селима па је механизација Јавног комуналног предузећа „Златибор“ од раних јутарњих сати на терену.

„Најкритичнија места су на релацији Рудине-Алин Поток и Рудине – Весовићи, као и релације у Шљивовици и у Стублу. Остале локације су биле читаво време

Срђан
Пантовић

проходне, међутим ту смо имали краткотрајан прекид у саобраћају. Екипе су уклониле све наносе тако да је и на тим релацијама проходно,“ истиче Пантовић.

Велики проблем је што након расчишћавања снега ветар за кратко време створа нове снежне наносе који достижу висину и

до метар и по, па су екипе зимске службе чишћење критичних релација морали да понове.

„У зимској служби ангажовано је укупно 30 људи, пет камиона, три комбиноване грађевинске машине, три трактора. Морам напоменути да нам се, када су овакви временски усло-

ви и ниске температуре, дешава и велики број кварова тако да је и Служба одржавања механизације стално на терену и отклања кварове. Тренутно је механизација исправна и све машине раде“.

Директор КЈП „Златибор“ додаје да то стање на територији општине Чајетина није ништа боље у односу на локалне самоуправе које су прогласиле ванредну ситуацију. То показује да се уз добру организованост, каква је код нас, могу превазићи и овакве временске неприлике.

„Захвалио бих се свим људима из зимске службе на великом раду и труду који су уложили да путеви буду проходни, чиме су створени услови да становници који гравитирају према тим селима могу да дођу до својих кућа и посла“, поручује Срђан Пантовић.

Д. Росић

Велико срце ватрогасаца из Чајетине

„На Туциндан (5. јануара) Лета Господњег 2017. пођосмо у манастир Дубраву на Златибору. Асфалтни пут је лепо очишћен. Чисти се и макадам према манастиру. Са ланцима на точковима идемо без проблема. Обилазимо возило које чисти пут, настављамо према манастиру Дубрави и силазимо без проблема. Долазимо у манастир где нас, и овај пут, дочекују безгранична љубав оца Данила, игуманије Теодоре и сестара. Уз поуке оца Данила и гостопримство сестара проводимо предивно преподне.“

У повратку, на узбрдици изнад манастира, пуца нам ланац на једном точку. Стајемо, не можемо даље. У том моменту се појављује ватрогасно возило из Чајетине. Двојица ватрогасаца вуку воду за потребе манастира. Види се, дивни људи. Обећавају да ће нам помоћи, само да их сачекамо док преточе воду. Чекамо. Враћају се, стављају сајлу на возило и вуку нас. Камион проклизава, али некако се бори. Извукоше нас до заравни изнад манастира, кажу да ћемо сада моћи сами, али ипак нас пуштају да идемо први.

Ауто гази снег без већих проблема, али пуца ланац и на другом точку. Ипак, настављамо даље. Ветар је нанео сметове на пут. Прве пролазимо, али код следећих стајемо. Намет је око 40 центи-

метара. Стижу нас ватрогасци, вуку кроз сметове, кажу нам да ће нас овај пут вући до асфалта (макадамског пута има око десетак километара). Кад смо дошли до асфалта скинули смо сајле. Захваљујемо на великој љубави и труду, поздрављамо се и крећемо асфалтним путем према Златибору. Они нас пуштају да, ипак, идемо први.

После неколико километара примећујемо квар на ауту. Већ је пао мрак. Стајемо и покушавамо да отклонимо квар. Сустижу нас, опет стају, и опет помажу. Хвала Богу, отклонисмо квар. Поз-

дрављамо се по ко зна који пут, захваљујемо им. Кажу да ако опет буде проблема да их зовемо – „Наш број знате, свратите да пијемо кафу!“ Но сећи у срцу радост и захвалност Богу што постоје овакви људи, настављамо пут и без проблема стижемо у Ужице. Сами закључите на коју вас причу из Светог писма подсећа овај догађај, а ми, и овог пута, захваљујемо тим дивним људима великог срца и безграничне љубави који делима сведоче своју веру.“

Захвална породица Јанковић из Ужица

Савет за безбедност саобраћаја општине Чајетина радио је у 2016. години највише на едукацији деце предшколског и школског узраста о правилном понашању у саобраћају. Деца су на забаван начин, уз представу „Пажљивко“, могла да науче о основама учешћа у саобраћају, а дружила су се и са полицајцима из Чајетине и Ужица. Они су им говорили о конкретним ситуацијама у које деца непажњом могу упасти, уједно разбијајући уобичајене предрасуде о полицији. У овој години наставиће се у сличном маниру, а средства која стоје на располагању износе четири милиона динара.

„Ова средства се наменски троше за активности Савета,

Бојана Божанић

„Осим овога, планирана је изградња и мањег полигона само за бицикле. Имамо пројекат, имамо људе који ће да нам дају материјал јер за то неће бити потребна нека велика средства,“ објашњава Бојана. „Сваке године се деца, у сарадњи са МУП-ом, поклањају бицикли тако да смо и ове године планирали набавку неколико бицикала за вежбање на том полигону, све у циљу унапређења безбедности њиховог учешћа у саобраћају.“

Помоћ и особама са инвалидитетом

Будући да Савет сарађује са полицијом, планирана је набавка дела опреме за потребе саобраћајне полиције. У току ове године део средстава ће

Покретни полигон за младе са коловозом и семафорима

Савет за безбедност саобраћаја општине Чајетина планира изградњу таквог полигона намењеног едукацији деце и младих о правилном понашању у саобраћају, као и једног мањег полигона за бицикле, најављује председница тог савета Бојана Божанић

а приливају од прекршајних казни са територије општине,“ каже председница Савета за безбедност саобраћаја Бојана Божанић. „Оно за шта ће се 50 одсто тих средстава користити, а што је и предлог Агенције за безбедност саобраћаја РС, јесте уређење зона школа, израда пројеката и студија за унапређење саобраћаја, реализација концепата управљања брзинама, изградња пешачких и бициклических стаза, уређење зона успореног саобраћаја, дубинска анализа саобраћајних незгода, као и третирање потенцијално опасних места, опасних деоница, недостатака пута као доприноса настанка незгода. Наравно, ми смо и прошле године све ово узели у обзир, а за 2017. смо планирали и изградњу полигона за едукацију деце и младих.“

Полигон ће бити најверо-

ватније постављен у близини школе у Чајетини или на Златибору, са могућношћу премештања са места на место. Конструкција ће бити димензија 20 x 40 метара и садржаће: коловоз, тротоар, раскрсницу са светлосним сигнаlima, пешачки

прелаз, кружни ток, пасареле, радове на путу, бициклическу стазу, аутобуско стајалиште, део са зоном школе и друго. На овом полигону ће умногоме бити лакше показати деци како се правилно понаша у саобраћају.

се уложити и за регулацију саобраћајних токова, набавку и уградњу вибро трака, заштитних ограда и стубића, а приоритетна ће бити изградња пешачких стаза, тротоара као и уређење прилаза и тротоара за особе са инвалидитетом, како би им се олакшало што самосталније кретање и учешће у друштвеном животу. Ово општинско тело труди се да својим планом обухвати што већу и разноврснију групу учесника у саобраћају.

„На састанцима са Агенцијом за безбедност саобраћаја Републике Србије добили смо једну комплетну анализу стања безбедности главног магистралног пута који пролази кроз Чајетину. Неки статистички подаци за нашу општину су лоши и нама на терет 'пада' то да у одређеним сегментима пут није безбедан, иако ми на

то не можемо да утичемо јер немамо никакву ингеренцију. Било какве интервенције које је потребно урадити на путу раде државне институције 'Путеви Србије', Дирекција и друге. Као закључак се наметнула неопходност проласка ауто-пута који би требало да иде према Златибору, имајући у виду број возила који овуда саобраћа, односно фреквентност и оптерећеност овог пута. Ми смо замолили Агенцију за безбедност саобраћаја да сугерише Влади РС да се ти проблеми на овај начин реше", додаје наша саговорница.

За безбеднију магистралу

Иначе, на магистралном путу који припада територији општине Чајетина, дефинисане су најопасније тачке и у складу са тим припремљени пројектни задаци који ће бити предложени предузећу „Путеви Србије“ у циљу унапређења безбедности учесника у саобраћају на магистралном путу. „Путеви Србије“ су прошле године завршили Пројекат за решење кружног тока на Крсту. Преостаје да се одреде средства за његову изградњу, што је од велике важности због скретања ка Рибници, односно Скицентру "Торник".

„На нашу иницијативу и иницијативу представника

Саобраћајне полиције из Ужца направили смо састанак са представницима предузећа „Путеви Србије“. Састанак је показао да од свих заинтересованих страна постоји жеља да се у овој години ради заједнички на унапређењу безбедности саобраћаја како би се на овом магистралном путу, на којем имамо велики проблем, смањило број незгода.“

Још једна од активности којима ће се Савет промотивно бавити у 2017. години јесте подршка кампањи за коришћење дечјих седишта. Нажалост, ста-

тистика показује да деца у Србији најчешће страдају као путници у аутомобилу.

„Општина је и ове године определила средства за прво, друго, треће и свако следеће дете која се добијају једнократно од локалне самоуправе. Та средства су била готово 100 одсто увећана за претходну годину, још више за ову, тако да су ти износи сасвим сигурно довољни да се за сваки аутомобил набаве, између осталог, и седишта за децу“, каже Божанићева. „Поред тога, ове године спроводиће се

кампање за унапређење безбедности мотоциклиста, а поклањаћемо и ротациона светла за тракторе.“

У саставу Савета за безбедност саобраћаја су углавном млађи људи, представници полиције, техничка лица задужена за инфраструктуру, лица са инвалидитетом. У проширеном саставу су и представници образовних и здравствених институција, као и председници месних заједница који дају предлоге о решавању проблема из ове области везаних за своју месну заједницу.

„Користим прилику да се захвалим члановима Савета за безбедност саобраћаја општине Чајетина који су већ својим радом допринели да ова тема буде препознатљива, пре свега, међу младима“, наглашава Божана Божанић и додаје:

„Узимајући у обзир све наведено, очекивања су да ће Савет у 2017. години имати још више акција, првенствено превентивног и едукативног карактера. Верујем да ћемо заједнички, уз све релевантне представнике друштва, учинити резултате безбедности на нашој територији најбољим могућим и постати пример за општине у окружењу.“

Мирјана Ранковић Луковић

Обнова чајетинске школе у години јубилеја

„Изградњу школске кухиње финансираће локална самоуправа, која сноси и трошкове израде пројеката, а реконструкцију школског објекта Канцеларија за јавна улагања“, каже Милка Васиљевић, директорка ОШ „Димитрије Туцовић“

За Основну школу „Димитрије Туцовић“ из Чајетине ова школска година биће веома динамична из два разлога. Први разлог је што школа ове године слави велики јубилеј - 130 година рада, који ће обележити на посебан начин, а други је везан за инвестиционе подухвате који се налазе у плану и програму установе.

„План је да реконструишемо школску кухињу која представља један стари монтажни објекат, да је прилагодимо европским стандардима. У приземљу тог објекта биће опремљен простор за Дневни центар деце са инвалидитетом, а један део би био одвојен за школску библиотеку која је тренутно у неусловном простору. Неопходна је и реконструкција и санација школског објекта, који је стар преко пола века. Изградњу школске кухиње финансираће локална самоуправа, која сноси и трошкове израде пројеката, а реконструкцију школског објекта финансираће Канцеларија за јавна ула-

гања“, каже директорка школе Милка Васиљевић.

Школа је укључена у међународни пројекат “Подршка инклузивном образовању и обуци за свакодневни живот деце и младих са сметњама у развоју у Србији и Црној Гори”, чија је вредност 100.000 евра. Учешће на пројекту биће од вишеструког значаја. Планирана је набавка специјалних помагала, инструмената и софтвера којима ће се опремити центри за асистивну технологију у Ужицу и Чајетини. У овим центрима ће едуковани наставници и стручни радници помагати корисницима да употребом асистивне техноло-

гије савладавају образовно-наставне програме, као и да лакше обављају свакодневне животне задатке. Пројектом је предвиђена обука и за родитеље корисника и волонтере који се укључују у рад са корисницима, ради успешније инклузије и интеграције деце и младих са сметњама у развоју и промоције вршњачке едукације.

Једна од новина којим се ОШ “Димитрије Туцовић” може похвалити је почетак рада продуженог боравка, за ученике првог и другог разреда. На овај подухват школа се одлучила како би помогла запосленим и преангажованим родитељима. На тај начин је пружио могућност продуженог

боравка деце у школи у ваннаставном времену, као облик васпитно-образовног рада. Малишани време проводе у измиривању школских обавеза, игри и одмору.

„Мислим да је то велика помоћ и подршка родитељима. Опремил смо две учионице, тако да родитељи сада могу да буду безбрижни док су на послу, јер су им деца на сигурном. Ту могу да ураде и домаћи задатак, топло им је, имају оброке, тако да мислим да то родитељима доста значи“, додаје Васиљевићева.

ОШ „Димитрије Туцовић“ постала је препознатљива по успесима својих ученика и њихових наставника. У том духу, већ традиционално, сви ученици који су постигли добре резултате на такмичењима на свим нивоима, на дан школе буду награђени дипломом и књигом. Ученици ове школе су чланови бројних секција: литерарне, новинарске, драмске, «француског позоришта», еколошке секције, секције љубитеља енглеског језика, планинарске и риболовачке.

Као што се у сваком православној дому са љубављу и радошћу припрема и дочекује дан крсне славе, тако у свим чајетинским школама увелико трају припреме за обележавање школске славе – Светог Саве. Основна школа „Димитрије Туцовић“ у Чајетини свечану приредбу организује у чајетинском Дому културе. Након традиционалних Светосавских приредби ученици крећу на зимски распуст који почиње у среду 1. фебруара.

Свети Сава школска слава

Савиндан у Угоститељско-туристичкој школи у Чајетини обележили комадом „Женидба и удадба“

Школе у општини Чајетина пригодно су обележиле Светог Саву, школску славу. У средњој Угоститељско-туристичкој школи постарали су се да то учине на необичан начин.

За разлику од претходне године када су у класичном савинданском духу изведени монолози, од којих је један био посвећен женама српских владара, ове године се професорка српског језика средње Угоститељско-туристичке школе Тања Лазић одлучила за нешто мало другачије. Уз њено вођење ученици треће и четврте године, који су чланови глумачке и рецитаторске секције, припремили су представу „Женидба

Ломљење колача у средњој Угоститељско-туристичкој школи

и удадба“, према тексту нашег великог комедиографа Јована Стерије Поповића.

Програму и славском обреду прекађивања и ломљења колача присуствовале су многобројне

званице, сарадници и пријатељи који на битне начине подржавају рад и доприносе успеху ове школе. Међу њима и председник општине Чајетина Милан Стаматовић са сарадницима.

Ученици угоститељских смерова су од јутра вредно радили да би припремили све што је потребно за посну славску трпезу у којој су, уз благослов и дружење, уживали након програма.

А у Дому културе, где је Савиндан обележила ОШ „Димитрије Туцовић“, све је подсећало на време некадашњих декламовања у част српског просветитеља. Сала је била пуна ђака и наставника ове школе, родитеља и родбине, а са бине су се чуле песме и рецитације посвећене животу и раду Светог Саве, заштитника школе, ђака и учитеља, поштованог светитеља, просветитеља, дипломате, архиепископа. **М. Р. Луковић**

Светосавска свечаност у школи у Шљивовици

Школска слава Савиндан, која се прославља у част Светог Саве – утемељивача образовања и првог српског архиепископа, обележана је у школама широм Србије различитим свечаностима, академијама и музичким програмом. Свуда се орило радосно певање ученика, који су приредили пригодне светосавске програме, а професори и родитељи су поносно и уз аплаузе поздравили њихов труд и креативност. Како традиција налаже, у свим школама обављен је и молитвени чин сечења славског колача.

Поводом школске славе Савиндана, у издвојеном одељењу Основне школе „Миљковић Боровић“ у Шљивовици одржана је пригодна свечаност посвећена лику и делу првог српског просветитеља. Да светосавски дух живи кроз нове нараштаје показало се и на овогдишњем окупљању које је започело традиционалним извођењем „Химне Светом Сави“.

Свечаност је настављена наступом чланова рецитаторске и драмске секције који су припремили рецитације, скичеве и два драмска комада: „Батина је из раја изашла“ и „Свети Сава и властелин“.

Након приредбе, којој су присуствовали родитељи, мештани и наставници школе, шљивовички свештеник Милан Мијаиловић је освештао славски колач и честитао школ-

Ђаци припремили рецитације, скичеве и два драмска комада

ску славу, свима пожелевши много здравља и благостања:

„Срећна слава и ученицима и наставницима. Свима нама да буде на здравље и на спасење. Све нас да води животни пут и животни мото Светог Саве, да бисмо се и ми могли назвати децом његовом. Да будемо истински наследници свега што нам је он оставио и да идемо путем који нам је он утврдио“.

У оквиру школе је поводом обележавања Савиндана расписан ликовни конкурс, а прва три места заслужено су припала Александру Зорзићу, Луки Шукиловићу и Валентини Лучић. Прослава Светог Саве још једном је помогла да се деца подсете на значај дела и лика првог просветитеља, који је оставио неизбрисив траг у историји и култури наше земље и средњовековне државе. **Д. Росић**

Зачетник златиборског туризма

Алекса Ђ. Поповић

ПИШЕ: МИЛИСАВ Р. ЂЕНИЋ

Једног сунчаног јулског поподнева давне 1893. године на северне падине Торника, у најлепше златиборске пределе и чувену оазу здравља, стиглоше два фијакера. Неколицина чобана са нескривеном знатижељом из прикрајка је гледала како незнана господа уносе кофере и торбе у колибу од лучевих брвана, питајући се каква их невоља натера да дођу у ову пустару. Тек после неколико дана сазнало се да су на суват Горњу Рибницу, власништво марвеног трговца Јоца Гмизовића, са породицама допутовали високи политичари и државници: Алекса Ђ. Поповић, бивши председник Народне скупштине Краљевине Србије, и бивши министар српске владе Љуба Ковачевић.

Алекса Ђ. Поповић, адвокат, политичар и државник, рођен је 1844. године у селу Погледи код Ариља, у угледној и богатој свештеничкој породици чији су се чланови дуго смењивали на челу тамошње парохије. Након завршеног правног факултета адвокатску канцеларију отвара у Ужицу и убрзо постаје један од најцењенијих адвоката у ужичком крају, а трговина са престоницом, пријатељство са највишим политичарима и кумство са краљем Миланом Обреновићем омогућају му стицање великог капитала и сврставање у ред најбогатијих Ужичана.

Био је првак Напредне странке у граду на Ђетињи и уз проту Милана Ђурића најистакнутији ужички политичар друге половине 19. века. Заузимао је веома значајне положаје у

политичком животу Србије, а неподељен углед и поштовање уживао је подједнако и кад се налазио на положају председника ужичке општине, народног посланика ариљског среза или првог председника Народне скупштине Краљевине Србије. Овим представничким телом председавао је и 1882. године када је Србија проглашена за краљевину, а Милан Обреновић за њеног краља.

Разлоге долазка у ове пасторалне златиборске крајолике Алекса Ђ. Поповић је након десет година објаснио ауторским чланком у "Политици":

"Пре дванаест година мој син Владимир боловао је од запаљења плућа, и само најживљим заузимањем тројице лекара живот му је спасен, али на плућима му је остала нека кесица пуна течности што му је сметало при ходу и дисању. На моје питање може ли му се помоћи, тадашњи наш лекар др Шајковић рече ми: - Ми доктори медицинама не можемо му помоћи, једино на златиборским висинама чист ваздух може му дати лека!

Тада у Ужице беше дошао г. Љуба Ковачевић, бивши министар, са својим сином ради поправке здравља који, што наши кажу, беше увео у ситне нити! С њим се договорим, те нађемо у имању г. Јоце Гмизовића, баш под самим Торником, једну зграду на ди-

рецима у близини које немаше више никаквих зграда, ни комшија. Пусто поље и на њему само једна зграда.

Ја и г. Љуба у половини јула са нашим породицама одселимо се тамо. Провели смо више од месец дана. Петнаест дана мој син Владимир са својим друговима јурио је по златиборским брежуљцима потпуно здрав и од тада никад се више није пожалио да га боли у прсима, да му ма шта смета при дисању или ходу. Данас је хвала Богу здрав и снажан младић.

Ми смо становали на самом подножју Торника обраслог хиљадама борова, смрча и јела. Јутарњи и вечерњи поветарац наносио је на нашу околину мирис од четинара. Правилно смо излет на Торник и посматрали рађање сунца што је представљало ванредно лепу и величанствену слику. Кад сам се вратио са Златибора и др Шајковић прегледао моје дете рече ми: - Златибор је неоцењено благо. Ја бих сваког лета слао на њега половину Ужица по правој потреби и нужди. Али најалост нема тамо станова, те би људи пропали".

Трагајући за судбином познатих пацијената прве српске ваздушне бање дознајемо: "У периоду између ратова мој супруг Владимир радио је као инжењер на изградњи путне мреже у ужичком крају, између осталог био је и у екипи за изградњу савремене комуникације Ужице – Краљева Вода. И тада смо сваке године породично одлазили на летовање у Рибницу", са сетом се сећала Лепа Поповић.

А да ли је Златибор помогао и бившем министру? Поповић нас и о томе обавештава: "После две године, када сам се нашао у Београду са г-ђом Ковачевић, рече ми: Пријатељу, вечна вам хвала што сте приволели мога Љубу те је ишао са вама на Златибор, да тог није било мој би Љуба био покојни и већ би под земљом трунуо".

Алекса Поповић наставља своје казивање о Златибору: "Ово ми је дало повода те одмах идуће године тамо подигох неколико зграда од борових брвана и тамо од тада сваког лета идем са породицом. Сад тамо има лепа озидана механа, купатило и по више зграда од борових брвана. Има од ово неколико година прилично посетилаца. Тамо су се многи врло добро помогли".

На прелому векова, када на Оку постоје само бујни пашњаци и извор хладне воде, на Палисаду ретке чобанске колибе, а краљева чесма самује на Краљевој Води, пионир златиборског туризма у Рибници ствара прву српску ваздушну бању. Његови пријатељи прихватају савете и под Торником граде сличне дрвене грађевине, стварајући прво туристичко насеље на Златибору. Свакога лета на пропланцима изнад речице Рибнице летује велика колонија угледних ужичких политичара, научника, доктора и богатих трговаца. Поред неизоставног Поповића, ту су лета проводиле ужичке породице Ђурић, Гмизовић, Терзић, Зрњевић, Радовић...

Дошавши из прашњавих и прљавих ужичких улица у ове природне драгуље људи просто нису знали шта пре да посете, куда да крену. Ранили су да у цик зоре са Торника виде излазак сунца, ручавали поред извора хладне планинске воде, шетали по сеновитим пропланцима где су се мешали мириси боровине и пољског цвећа, брали букете нарциса, спавали у колибама где се осећао снажан мирис боровине. Планина је свима помогла, оболели су потпуно оздравели или здравствено стање поправили, а здрави повратили снагу и психичку стабилност.

Као велики заљубљеник лова, на оснивачкој скупштини Ужичког ловачког удружења, одржаној 1899. године, Алекса Поповић је изабран за првог председника ове организације. Ловећи по златиборским шумама упознао је и заволео планину, али када је у Рибници излечио болесног сина љубав постаје безгранична и нерас-

Алекса Ђ. Поповић

кидива. Златибор му постаје опсесија, стални изливи разних похвала учинили су да од пријатеља добије надимак "Бег од Рибника".

Није пропустио прилику да Златибор помене ни приликом дочека српских краљева Александра и Милана Обреновића у Ужицу 1899. године. Као председник приређивачког одбора и управник свечаности између осталог је рекао: "Добро дошли под кршни Златибор, по коме је Милош Велики, као хитро златиборско чобанче, премишљао о слободи свог народа. О васкрснућу српске државе. О минулој слави и величини српске царевине".

Почетком 20. века његовом заслугом штампане су прве разгледнице Рибнице, на једној из 1908. године пише: Господину Алекси Поповићу, Бегу од Рибника, Чајетина, Рибница.

момке трговачке. Тако мора човек ако је преко дана ходоа по Златибору, увече доћи да преноћи у Чајетину".

Са свих страна допирали су апели упућени властима и имућним људима, посебно марвеним трговцима, који су на златиборским суватима створили огромно богатство, да помогну људима у невољи. Дописник "Трговинског гласника" из Ужица пише: Најлепшу би успомену учинио пок. Дамњан А. Орловић, бивши трговац из Ужица, који је највише радио са целепима на Златибору да је за живота за спомен подигао какву зграду за посетиоце у Златибору... То би могла да учини и његова супруга госпођа Олга, наследница његовог имања, јер није доцкан, а тим би највиднији и најкориснији спомен подигла своје почившем мужу..."

Саосећајући са оболелим суграђа-

лечења. А ми ево искуписмо се овде, да нашој браћи Златиборцима помогнемо те да тај дом буде што лепши, што величанственији".

Прикупљена средства нису била довољна за изградњу великог лечилишта на Краљевој Води, стога је среска власт у договору са Одбором разрезала прирез на народ среза златиборског и одмах га прикупила. На тај начин у касу се слила прилична сума новца. Међутим, наредне године носиоцима посла опао је елан, па је Грађанској штедионици предато 24.000 динара.

Ову хуману акцију прекидају трагични догађаји у Београду 1903. године, Мајски преврат и смена династија на српском престолу. Вероватно због имена санаторијума, министар унутрашњих послова је донео одлуку да се

Европи где има санаторијума, те да видим њихова уређења, те да вам у томе предузећу помогнем. Ако хтеднете то акцијама учинити, ја ћу вам бити највећи акционар. Ваш Златибор има везе са мојим Врњцима, где сам готово сав мој капитал уложио, и тек кад би се на Златибору подигао санаторијум моји би Врњци добили још већу вредност. Ја мислим да би тад Врњци и Златибор имали посетиоце не само из Европе, но и из Америке".

У Ужицу је покренута мисао да се од тог фонда који се налази у штедионици и од акција које би се уписале направи акционарско друштво. Капитал би на тај начин порастао врло лако на 100.000 динара, а та би сума била довољна да се подигне санаторијум на Златибору, који би "и нама Ужичанима и целој земљи донео велике користи".

Да је Алекса знао каква ће бити реакција нове власти предложио би неки други назив санаторијума. Он заиста није имао намеру да на тај начин подиже споменик кнезу Милошу већ да помогне народу Златибора, посебно унесрећеним људима који су стизали на планину да траже лека својој болести. Сада се надао да ће владар бар спречити узимање новца прикупљеног добровољним прилозима и на забавама, али је добио само моралну подршку за подизање лечилишта.

Ужичка официјелна власт имала је намеру да покаже владару најлепше пределе ужичког краја и 13. септембра 1905. године организује излет на Кулашевац. О доласку краља Петра и престолонаследника Ђорђа "Политика" је донела кратку вест: "На самом уласку у Златибор био је кратак застанак. Сви су ту застали раздрагани дивном панорамом, коју пружа таласаста висораван Златибора. Краљ је ту ободравао Ужичане да подигну што пре санаторијум и обећао је да ће чешће долазити на Златибор".

Градња санаторијума временом пада у заборав, болесни људи и даље лутају пропланцима, у предаху застану поред неког извора, поједу оно мало хране што су понели од куће, па наставе даље. Све до вечери, ако је лепо време. Пионир златиборског туризма све до смрти, 1915. године, са супругом Станом, кћерком Ружом и сином Владимиром редовно је долазио у Рибницу. ■

Рибница

Поштовани Беже, Сретаоци пријатеља из Рашке срдечно вас све поздрављамо. Љубица Трифуновић, Лепа Радовић, Љуб. Гмизовић, Мик. Кречковић... Ту разгледницу, са натписом: Рибница – српска ваздушна бања, 7. августа 1910. године објавио је "Мали журнал" на првој страни.

Крајем 19. века највише се писало о здравственим могућностима планине, о њеном изванредном климату где су лекари оболела лица од разних плућних болести, посебно лакших облика туберкулозе, упућивали да налазе излечење. О проблемима са којима су се овде сусретали пише "Трговински гласник".

"Златибор је врло здраво место. Овамо долазе реконвалесценти који су наклонени и пате од разних плућних болести. Што је најнегодније и најнеудесније то је: у самом Златибору нема нигде какве куће нити грађевине, да човек може ноћивати и од кише се склонити, осим колиба што су код трговачких целепа, али оне су само за

нима, јер му је и син доживео исту судбину, Алекса Поповић покреће иницијативу за подизање великог санаторијума на Краљевој Води који је требало да носи име "Дом Милоша Великог". Уз помоћ златиборских народних посланика Пауна Поповића и Мијаила Јевремовића, затим потомака сердара Јована Мићића и својих бројних пријатеља широм Србије, 1898. године у Чајетини формира Одбор за изградњу санаторијума.

Идеја је прихваћена са одушевљењем, са истим еланом кренула је и акција на прикупљању новчаних средстава добровољним прилозима и организовањем приредби. Највећи приход Одбор је имао од велике забаве одржане 1900. године у Ужицу на којој је Алекса Поповић, поздрављајући уважене госте, свој говор отпочео речима: "Такоме Оцу Отаџбине прегоше дични и врли Златиборци да подигну на мирисном Златибору Дом – да у њему људи налазе климатског

читава сума врати народу среза златиборског, јер је од њега највећи део и узет. Среска скупштина, доноси одлуку да се средства употребе за изградњу четири основне школе у овоме срезу.

Али идеја о изградњи санаторијума оживела је и преко штампе поново покренута већ следеће године, пред посету краља Петра I Карађорђевића и престолонаследника Ђорђа ужичком крају. Алекса Поповић износи читав случај око санаторијума у нади да ће акција добити моралну и материјалну подршку. "Једне године у разговору са поч. др Ђоком Јовановићем у Врњцима он ми рече: 'Ко проведе у Врњцима 15 до 20 дана па оде на Златибор и тамо проведе месец дана ништа мање не значи, но да се препородио. Ја сам излазио на Златибор, ја сам много по Европи путовао и нашао сам да је Златибор у Европи јединствен за прави санаторијум. Склоните друштво да на Златибору подигнете санаторијум, ја ћу вам се ставити на располагање, ја ћу о моме трошку пропутovati по

чима докторке Бојовић, била је током новогодишњих и божићних празника. Сада је у опадању, али се очекује да ће поновни налет бити током ђачког распуста, када ће на Златибору боравити велики број гостију. Због тога је суграђанима упутила неколико корисних препорука:

„Један од основних савета је што мање сусрета са људима, поготову ако су болесни, што више витамина и што више течности. Исхрана да буде избалансирана, да то не буде само воће или само месо, већ да има и једних и других намирница на менију. Затим шетња на свежем ваздуху. Овај минус не смета, сем астматича-

Витамини и шетња штите нас од грипа

Др Гордана Бојовић саветује онима код којих повишена температура траје дуже од два дана да се обавезно јаве лекару

Сезона прехлада и вируса увелико је у току, па зато није згорег знати како се заштитити од заразе и у којем периоду би било најбоље избегавати особу која је болесна. Прехлада и грип су најчешће врсте респираторних инфекција. Ове акутне болести су вирусног порекла, а преносе се са оболеле на здраву особу капљичним путем или преко прљавих руку.

Грип је озбиљна болест чији симптоми започињу нагло, захватају цело тело и на тај начин онеспособљавају човека за нормално функционисање. Грип понекад може изазвати озбиљне компликације опасне по живот и то нарочито код мале деце, старијих особа или хроничних болесника са већ ослабљеним имунолошким системом.

„Инкубација је веома кратка, од два до три дана, а симптоми болести су: малаксалост, болови у мишићима, зглобовима,

главобоља. Затим крећу болови у грлу, повишена температура која може достићи и до 40 степени, трајати и до пет дана. То није ништа драматично, јер грип је везан за повишену температуру, с тим што је праћен и кашљем“, каже начелница Опште медицине Дома здравља Чајетина докторка Гордана Бојовић. Она саветује онима

код којих повишена температура траје дуже од два дана да се обавезно јаве лекару. Помоћ лекара треба потражити и у случају настанка одређених компликација као што су: отежано дисање, бол у грудима, несносна главобоља, повраћање и вртоглавица.

Највећа инциденца појаве грипа у нашој општини, по ре-

рима. Шетњу треба избегавати једино када је магла“.

У овом зимском периоду помоћ лекара затражио је и велики број пацијената, углавном старије животне доби, због падова и повреда чији је узрок поледица. Најчешће су то биле повреде кука. Како би се у наредном периоду ово спречило или бар умањило, старијим особама и хроничним болесницима препоручује се да без преке потребе током ових хладних дана, са изразито ниским температурама и поледицом на улици, не излазе из кућа и станова.

Ваља додати да ни неповољни временски услови не представљају препреку Хитној служби и Служби кућне неге да редовно, али и по позиву становништва, одлазе на терен у обилазак наших најстаријих суграђана који због непокретности или других разлога не могу да дођу до лекара.

Драгана Росић

”

Грип је озбиљна болест чији симптоми започињу нагло, захватају цело тело и на тај начин онеспособљавају човека за нормално функционисање

НАШ ИНТЕРВЈУ: ПРОФ. ДР СЛОБОДАН АНТОНИЋ

Куће без књига, деца пред телевизорима

„Обични грађани тону у неку врсту културне каљуге где се систем вредности производи кроз таблоиде, телевизије које производе и емитују ријалити програме”, каже професор Антонић

У организацији библиотека СБ „Чигота“ и „Љубиша Р. Ђенић“, 12. јануара је промовисана књига „Демонтажа културе“ проф. др Слободана Антонића, угледног политиколога и политичког аналитичара. Ова књига је својеврсна студија српског друштва кроз културни национални идентитет који све више губи своје вредности. Она је и суптилан позив на промене за које је време увелико откуцало, а које се могу десити уз труд и повезивање свесних интелектуалаца чија су деловања до сада била ентузијастична, али насумична и спорадична.

- Књига „Демонтажа културе“ састоји се од неколико поглавља. Прво је посвећено пројекту дехристијанизације друштва, а следећа су директно везана за културу и баве се тзв. пинк транзицијом, културним ратом у Србији, као и односом културе и идентитета. Много је, рекли бисмо, разлога за писање једне овакве књиге, али шта је оно главно што је на то потакло Вас?

Повод за писање овакве књиге био је фрапантан податак произашао из једног социолошког истраживања. Тринаест одсто становништва нема ни једну једину књигу у кући! То ме зачудило, како је могуће да у домаћинству нема ни једна књига? Хајде, нема можда кувар, Свето писмо, али неки уџбеник мора да има! И питао сам се: како се живи у кући без иједне једине књиге? Како, уопште, чланови те породице проводе време? ..И сад, наравно, кад укрстимо тај податак са неким другим, да наша деца у просеку проводе шест сати пред телевизором, онда вам је јасно како изгледа тај културни модел код нас у Србији.

Слободан Антонић у разговору са нашом новинарком

- Некада је држава имала културну политику и бринула о култури народа, па су по том систему и у селима грађени домови културе са жељом да се укус народа дигне на виши ниво. Са пропадањем социјализма чини се да држава интервенише само у сегменту тзв. високе културе?

Обични грађани тону у, ја бих рекао, неку врсту културне каљуге где се систем вредности производи кроз таблоиде, телевизије које производе и емитују ријалити програме, и то је једна узајамна спрега која временом постепено усисава велики део становништва који иначе није навикао да конзумира културне производе. А онда са друге стране имате да, у таквим породицама, пошто је тај телевизор стално укључен, он васпитава децу и она почињу да упијају те врсте садржаја. Прво несвесно, а после се

и сами заинтересују за то, тако да се формира један накарадан, вулгаран укус великог дела наше публике који стварно може да направи у будућности озбиљан проблем, чак и када имате жељу да се нешто промени.

- Постоји ли начин да се нешто промени на боље?

Један део тзв. културне елите заправо презире ово друштво, овај народ. Чак, један део наше културне елите има добре и уносне стипендије које су добили у иностранству управо зато да би лоше говорили о овом народу. На жалост, деведесетих година су на Западу створени негативни стереотипи о нама као друштву и нама као народу, и онда се, просто, тај стереотип одржава. Да бисте то променили потребан је посебан напор. На жалост, један део наше елите, одговарајући на поручи-

не да се направи нека представа, или да се направи неки визуелни пројекат, наслика нека слика итд., врло често учествује у томе да би се такво мишљење о нашем народу као о неписменом, лошем, одржавало... То је један лош однос. Ја нећу, наравно, да кажем да је наш народ савршен, али он није ни најгори народ. Нит је најбољи, нит је најгори; има добре и лоше стране. А истинска културна елита би требало да брине о свом народу, о његовој добробити. Ми и не знамо колико су доскора били потребни страшни напори и херојство да бисмо се уопште извукли из тога.

Антонићева књига је помало опомена, а помало позив на осветљење и делање, али не појединачно, већ удруженим снагама у којима би понајвише било оних младих људи који су избегли да потпадну под пинк квази-културу.

Мирјана Ранковић Луковић

„Чигота” златиборски светионик културе

По речима Мирјане Црнчевић, која организује мноштво вредних културних садржаја у „Чиготи”, култура је колективни подвиг који неко својом снагом и хтењем започне стварајући успут себи саборце у тој борби

Специјална болница „Чигота”, поред примарне здравствене и туристичке делатности, деценијама својим гостима и суграђанима нуди квалитетан културни садржај у виду изложби, књижевних вечери, концерата, представа за децу и одрасле... Тако је било и у овим јануарским данима. О томе како у тој захтевној мисији успевају да трају, разговарали смо са г-ђом Мирјаном Црнчевић, библиотекаром саветником СБ „Чигота”, иначе мастером на студијском програму српска књижевност и језик.

„Знате како каже наш народ: ко не жели нађе разлог, а ко жели нађе начин. Слажем се да је бављење културом почесто сизифовски посао,” уз осмех одговара Црнчевићка. „Ми слим да је неопходно веровати најпре у себе, па потом у оно што радите. Тиме прихватате и сопствену одговорност. С друге стране, постоји и одговорност за оно што нисте урадили или не радите под разним изговорима. Многи су се у делокругу своје струке ангажовали како би нам животи били квалитетнији, а ја сметрам да би култура морала бити и уточиште и исходиште тзв. нормалног живота достојног човека. Ето зашто истрајавам у овом послу.”

У јануару су гости ове библиотеке били: Зорица Томић, Мирјана Бобић Мојсиловић, проф. Слободан Антонић, Слађана Илић, глумци Петар Бо-

Мирјана Црнчевић

жовић и Милан Цаци Михаиловић. Марија Брајковић-сопран и Ива Миланов-пијанисткиња које су извеле концерт који је садржао соло песме српских композитора на стихове Десанке Максимовић. Крајем јануара Бранко Стевановић и Драгослав Пауновић су на занимљив начин приближили узбудљив свет физике и експеримената. Књига „Урнебесна физика” добила је награду „Невен” за најбољу књигу из области популарне науке у 2015.

„Првог фебруара одржава се концерт браће Теофиловић,” каже Мирјана Црнчевић. „Наши гости биће и Миодраг Матицки, председник Скуп-

штине Вукове задужбине, Љубомир Милутиновић, управник Вукове задужбине, Љиљана Симић, уредница Вуковог читалишта. Они ће представити „Даницу” за младе за 2016. годину која је посвећена Косову и Метохији, односно Српском Јерусалиму, у сарадњи са Србијом са КиМ уз благослов епископа рашко-призренског Теодосија. То је 23. годиште „Данице” Вукове задужбине које је добило значајна признања критике и читалачке публике. Са Сањом Домазет разговараћемо о књизи „Божанствени безбожници 2.”

Библиотека „Чигота” се такође бави и објављивањем стручног часописа. Ко га припрема, уређује? Колико је бројева изашло до данас?

„Медицински гласник Специјалне болнице за болести штитасте жлезде и болести метаболизма ‘Златибор’ (ранији назив: Гласник Института за штитасту жлезду и метаболизам ‘Златибор’) редовно излази више од 20 година. У часопису се објављују изузетно корисне, поуздане, актуел-

не и проверене информације из медицинске струке; оригинални научни радови и доприноси, савремени редовно обновљени водичи за праксу, али и занимљиви осврти на историју медицине, лечења и заслужне личности у овој делатности људског ума и вештине. Од 2000. год. до данас објавили смо 63 броја часопис је индексиран у Српском цитатном индексу од 2001. године и доступан у пуном тексту, од 2011. године укључен у систем за онлајн уређивање, праћење рецензентског поступка, проверу оригиналности радова и контролу уређивачког квалитета. Медицински гласник је сврстан у групу часописа националног значаја у области медицинских наука на основу утицајности и библиометријског квалитета. Сви радови доступни су у електронском облику, на српском и енглеском језику, од 2000. године на интернет страници <http://www.cigota.rs/medicinskiglasnik>.”

Култура је, наглашава Мирјана Црнчевић, колективни подвиг који неко својом снагом и хтењем започне стварајући успут себи саборце у тој борби. Она је своје саборце најпре нашла у сопственој институцији, а потом и у људима који се баве истим послом, као што су посленици Библиотеке „Љубиша Р. Ђењић” из Чајетине, колеге из матичне библиотеке из Ужица,

Народне библиотеке Србије и Библиотеке града Београда „без којих би неки од садржаја могли да буду само списак лепих жеља.”

„На крају, али никако мање важно, од велике ми је важности све ово време била подршка свих оних који су својим присуством сведочили о целисходности онога што радим већ готово две деценије”, напомиње за „Златиборске вести” г-ђа Црнчевић.

Мирјана Ранковић Луковић

У јануару су гости ове библиотеке били: Зорица Томић, Мирјана Бобић Мојсиловић, проф. Слободан Антонић, Слађана Илић, глумци Петар Божовић и Милан Цаци Михаиловић, Марија Брајковић-сопран и Ива Миланов-пијанисткиња

Гост СБ „Чигота“ био је током јануара и глумац Милан Цаци Михаиловић са својом монодрамом „Успоменар 212“. Текст је приређен према истоименим збиркама које је Михаиловић написао трудећи се да отргне од заборава занимљиве догађаје и разговоре на и ван сцене једног позоришта незаборавних глумачких бардова.

Милан Михаиловић Цаци је 45 година на сцени „Атељеа 212“. На тој сцени је имао привилегију да глуми раме уз раме са глумачким легендама као што су Милутин Бутковић, Данило Бата Стојковић, Зоран Радмиловић, Никола Симић, Љубиша Бачић, Љиљана Крстић, Рената Улмански, Ружица Сокић... Низ је предуг за набрајање, јер у том временплову свако поменуто име представља својеврсног глумачког дива из једног времена које остаје за нама.

„Од првих дана ми је нешто говорило да треба забележити понешто што ми се чини занимљивим и што ће се сигурно заборавити ако се истог тренутка не прибележи. Зато сам сигуран да је све оно што је унето у ове моје књиге апсолутна истина и онако је како сам чуо!“, говори Цаци. „Ништа ја ту нисам додавао и правио се паметнији од оних људи који су то тако лепо и духовито умели да искажу.“

Прва Цацијева књига успомена изашла је 2007. године, у време када многи од уписаних славних колега увелико беху почивши. Међутим,

Успомене на бардове глуме из „Атељеа 212“

Глумац Милан Цаци Михаиловић у „Чиготи“ представио своју монодраму „Успоменар 212“ настала по занимљивим записима

својевремено су са Михаиловићевом пасијом били упознати и са одобравањем су гледали на то, а и сами су с времена на време дода-

вали понеку анегдоту. Цаци анегдотама није обухватио само колеге, већ и мноштво оних које не видимо на сцени, али су заслужни за це-

локупни успех једног позоришног комада. Ту су: кореографи, костимографи, сценографи, шминкери, портири, теткице... Ту су, незаобилазно, драмски писци и редитељи.

„Кад је била промоција ове прве књиге дошао ми је велики драмски писац Душан Ковачевић, кога ја памтим као клинца треће године студија када је донео свој први комад, испитну представу у трећој години која му је одиграна у „Атељеу“, а то су били „Маратонци трче почасни круг“. „Радован Трећи“ му је био дипломска представа! ... И, написао ми је да сам овом књигом подигао споменик свима на адреси 212... Ја кажем: нисам сигурно споменике подигао, али – споменичиће, на неки начин, да.“

Све три књиге успомена осликавају плејаду глумаца који су, како својом глумом тако и карактером, оставили печат у свом позоришту, али и свом граду. Тај дух осетила је и публика у скоро двочасовном дружењу са записничарем једног времена. Смејали смо се слатко на шаљиве песме Љубе Мољца, на сценске омашке Љубе Тадића, опаске Радмиловића и Петра Краља, досетке Ташка Начића и дивили се управници-полиглоти Мири Траиловић...

У разговору након представе, Милан Михаиловић Цаци је рекао: „Велике већине тих људи више нема; а нема ни тог духа“. Ми кажемо: срећни смо што их бар на овакав начин упознајемо.

Мирјана Ранковић Луковић

Кошаркаши половично у две утакмице

У уводне две утакмице наставка првенства Друге мушке лиге Србије, кошаркаши "Златибора" остварили су по победу и пораз. После победе над "Футог Тупањцем" на свом паркету са 87-84 (18-20, 33-16, 15-8, 21-20), Чајетинци су у дербију у Новом Саду поражени од "Војводине" са 91-81. На тај начин КК "Златибор" је препустио водећу позицију лиге управо "Војводини", од које сада има победу мање. Најефикаснији играч "Златибора" у обе утакмице био је Милан Вулић, постигавши 27 поена против "Футог Тупањца" и 19 против "Војводине".

И кадетска селекција КК "Златибор" забележила је половичан учинак у наставку лиге. После победе на свом паркету над саставом "Крагујевца 96" са 68-61 (Никола Сапун 11 поена, 15 скокова, четири додавања, Матија Милекић 25 поена, Матеј Гавовић 12 кошева), поражени су на гостовању "Гочу" у Врњачкој Бањи са 63-51. После 11. кола млади Чајетинци имају учинак од седам победа и четири пораза.

И. Ј.

Ацо Мандић из Словачке у КК „Златибор”

Кошаркашки клуб "Златибор" ангажовао је у зимској паузи новог играча. То је Ацо Мандић (32 године, 202 цм), који игра на позицијама крилног центра и центра. Поникао је у Свилајнцу, а најзапаженије партије пружао је за крушевачки "Напредак" и чачански "Борац", са којима је играо најјачи ранг такмичења у Србији. У клуб из Чајетине дошао је из словачког "Луценца".

Ацо Мандић

"Свестан сам да сам дошао овде као појачање и да су очекивања висока. Веома добро стојимо на табели и потрудићемо се да на том месту останемо до краја. Услови овде су сјајни, такве нема ни велики број КЛС лигаша, да не гледамо даље од тога. Иначе, већ у августу сам успоставио прве контакте са клубом из Чајетине, али тада је искрсао посао у Словачкој, који је потписан на полусезону. После тога обновљени су преговори са тимом "Златибора" и сада сам ту", каже Мандић.

Играјући за "Борац" (2013/2014.) Мандић је био најкориснији играч те екипе и трећи скакач Кошаркашке лиге Србије (просек: 30,9 минута; 13,5 поена; 6,5 скокова).

Као веома млад играч у дресу екипе Свилајнца Мандић је својевремено у Чајетини играо против садашњег помоћног тренера "Златибора" Страјина Недовића.

"Златибор је тада играо Српску лигу, а ја сам играо за Свилајнац као 18-годишњак. Играо сам против Страјина, а сећам се да је тада било немогуће победити у Чајетини. Верујем да је и сада тако".

И. Ј.

Александар Радишић надмашио норму за Светско првенство

Параолимпијски репрезентативац Србије у атлетици Александар Радишић у дворани „Спортског центра Чајетина“ спровео је део зимских припрема. Први месец 2017. године наш параолимпијцац у дисциплини бацање чуња користио је пре свега за побољшање технике избачаја, како би на пролеће, на отвореном, остварио веће даљине хица. Почетком фебруара очекује га одлазак на припреме у Бар.

Прва такмичења за Радишића биће на пролеће, а веома је велика извесност и пласмана на Светско првенство у Лондону. Ра-

дишићев хитац од преко 25 метара увелико је надмашио потребну норму од 17 метара, тако да све зависи од броја квота које ће бити одобрене нашој земљи.

"У априлу и у мају очекују ме два светска купа, који ће се одржати у Хрватској и у Чешкој. После тога ће се наставити са припремама репрезентације, на Копаонику, након чега је на програму Светско првенство у Лондону. Не волим да причам унапред, али норма је остварена, чекамо одређивање броја квота за учешће и тада ћу дефинитивно знати хоћу ли учествовати у Лондону", каже Радишић.

И. Ј.

ФК „Златибор” с појачањима почео зимске припреме

Прозивком на „Швајцарији“ почео је нови циклус зимских припрема фудбалера „Златибора”. Шеф стручног штаба **Владимир Мудринић**, осим на већину досадашњих првотимаца, може да рачуна и на неколико новајлија.

„Кренули смо с припремама нешто раније како бисмо се комплтирали на време, због нових играча који треба да нам пристигну. Потребно је мало времена и да се уведемо у рад на прави начин, ова зимска пауза од два месеца је при-

Клуб преговара са још неколико играча, са којима би сарадња требало да се озваничи наредних дана

лично дуга, рекао бих чак да није ни спортска”, каже Мудринић.

Званично, нови играчи су голмани **Далибор Дивац** (29) и **Лука Радојичић** (21), бек **Марко Марјановић** (27) и нападач **Слободан Никачевић** (27). Према речима спортског директора **Милана Чанчаревића**, клуб преговара са још неколико играча, са којима би са-

радња требало да се озваничи наредних дана.

Мислим да би играчи, с којима смо у завршници преговора, могли да нам донесу преко потребан квалитет, наравно уз новајлије које су већ ту. Водимо рачуна да се не понављамо у неким стварима, можда смо летос мало и промашили са појачањима, тако да

морамо бити обазриви”, изјавио је Чанчаревић.

Током зимске паузе клуб су напустили **Емир Хамзић**, **Немања Анђелковић**, **Немања Брадоњић**, **Демир Авдић** и голмани **Голубовић** и **Лучић**. До прве утакмице наставка Српске лиге Запад, у којој ће гостовати „Јединство Путевима”, Чајетинци ће углавном тренирати на Златибору, мада се не искључује могућност спровођења дела припрема у приморским крајевима. **И. Јанковић**

Убедљива победа пионирки ОК „Златибор”

Пионирке ОК „Златибор” савладале су на свом паркету екипу „Бамби Волеја” са 3-0 (25-16, 25-12, 26-24). Чајетинке су прва два сета решиле у своју корист релативно лако. У првом сету успеле су да заостатак од пет поена (2-7) претворе у +2 (9-7), да би се у наставку сета оба тима смењивала у вођству, све до тренутка када су домаће играчице при резултату 16-14 направиле серију поена, створивши разлику од 24-15.

У другом периоду није било дилеме око тога ко ће бити успешнији, а највише узбуђења донео је трећи сет. Великим бројем грешака „Златибора” гошће су повеле са чак 9-0. Чајетинке су, ипак, постепено успеле да се приближе и дођу до 18-18. Новом серијом поена играчице «Бамби Волеја» дошле су надомак освајања сета (20-24), али су тада стале и допустиле домаћим играчицама да серијом од 6-0 окончају сет и читав меч у своју корист.

И. Ј.

**ЗЛАТИБОРСКЕ
ВЕСТИ**

ИНФОРМАТИВНИ БИЛТЕН
ОПШТИНЕ ЧАЈЕТИНА

Издавач

Агенција за издавачку делатност
и маркетинг „Мали Ђира”

Главни и одговорни уредник

Милић Симић

Редакција

Нада Целебџић

Иван Јанковић

Мирјана Ранковић Луковић

Драгана Росић

Штампа:

Графос Ужице

Тираж

1.500 примерака

Контакт

069/855-00-65

e-mail: pressnada@gmail.com

ISSN-2406-2405

Билтен финансира општина Чајетина

Горан Стојановић Мрси добитник „Златне кациге”

Највише признање у мото-спорту мотоциклиста из Чајетине освојио као троструки победник државног првенства

Чајетински мотоциклиста Горан Стојановић Мрси крајем претходне године добио је „Златну кацигу“, престижну награду Мото савеза Србије, највише признање које се у овом спорту може добити у нашој земљи. Награду је освојио као троструки узастопни победник државног првенства.

„Још једна успешна година за мене, имао сам ту срећу да поново будем најбољи у најјачој класи – ‘1000 Супер шток’ (1000 SS). Надам се успесима и ове године, за коју не планирам да се такмичим у Србији. У плану је да направимо тим за учешће на Светском шампионату у тркама издржљивости (endurance), које сам возио већ два пута, у Шпанији и у Немачкој. То је, иначе, једино тимско такмичење у мотоциклизму на свету. Наступали смо као ‘мали тим’, са скромним буџетом, али смо остварили бољи резултат од неких спремнијих тимова. Ту долази до изражаја упорност, као и сарадња између возача у тиму”, каже Стојановић.

После три узастопне титуле и добијања „Златне кациге“, која му је, како каже, била подсвесни циљ, Стојановић је одлучио да се повуче из учешћа у националном шампионату, али није рекао збогом мотоциклизму, који за њега представља велику страст. Модел мотоцикла BMW S1000RR, на којем се такмичио претходне три сезоне, неће мењати ни у наредном периоду.

“Одлучио сам да, у сарадњи са Мото савезом Србије и општином Чајетина, оформим тим с којим бих се појавио у Словачкој, или евентуално у португалском Портимау, па да се поново опобамо у ‘ендјурансу’. Имам у плану и наступ

”

Као члан Савета за безбедност саобраћаја, који је поново покренут у Чајетини, Стојановић жели да свим заинтересованима представи предности вожње на стази, кроз практични пример

на ‘Алпе Адриа шампионату’, који ће окупити такмичаре из источне и централне Европе”.

За наредни период, Стојановић има намеру и да се посвети друштвено одговорним пословима. Као члан Савета за безбедност саобраћаја, који је поново покренут у Чајетини, жели да свим заинтересованима представи предности вожње на стази, кроз практични пример. “Позвао бих све заинтересоване да се, када организујемо ту презентацију, опробају у мотоциклизму, па коме се свиди... Ја сам се на тај корак одлучио 2010. године, због превеликих опасности на путевима. Нажалост, велики број другара сам изгубио због несрећа на путевима, тако да сам одлучио да возим на стази. Сигурније је, адреналин је много већи, а ризик много мањи. Примера ради, ја уопште не користим мотоцикл у саобраћају. Сву енергију потрошим на стази, после тога ми вожња на улици нема никаквог смисла”.

Дуги низ година Стојановић је организовао мото-скупове, који су и поред многих позитивних ствари, носили са собом извесне ризике.

“Мото-скупови су веома лепа дешавања и опет бих их организовао. У то време, много смо путовали, али смо имали и велики број незгода. Све мање сам бајкер, али сам заговорник сарадње између Мото савеза Србије и Мото асоцијације Србије. Сигуран сам да су већина бајкера потенцијални мотоциклисти, односно да би се макар опробали у овом спорту, али не могу, што из неких личних разлога, што из чињенице да у Србији нема адекватних стаза”, рекао нам је добитник «Златне кациге».

Иван Јанковић